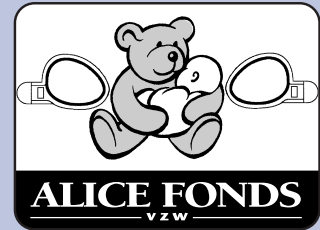

Kiwanis Aartselaar zamelen € 25.000 in voor ALICE FONDS

4-maandelijks - jaargang 3 nr 8 - juni - 2002
verantwoordelijke uitgever: Els Mattheeussen
Antwerpersestraat 118 - 2850 Boom

N I E U W S B R I E F

Voor eens en altijd prematuur?

Info-avond van 26 maart 2002 door Geertrui Vandelanotte, Othopedagoge.

Er bestaan weinig studies die de effecten van een vroeggeboorte meten. Het blijkt immers moeilijk om een groep kinderen over een langere periode te volgen. De studieresultaten zijn bovendien onderling moeilijk vergelijkbaar, omdat de studies verschillende testmethodes gebruiken.

7 à 8% van alle kinderen in Vlaanderen worden te vroeg geboren. Het gaat om baby's van minder dan 37 zwangerschapsweken of baby's met een geboortegewicht lager dan 2500 gram.

De kans dat te vroeg geboren baby's overleven, neemt toe. Het aantal prematuren met een ernstige handicap ten gevolge van vroeggeboorte stijgt niet. Dat is een gunstige ontwikkeling. Er blijkt wel een verband te bestaan tussen het geboortegewicht en het risico op problemen. Hoe lager het geboortegewicht, hoe hoger het risico.

Toch ondervinden 9 op 10 te vroeg geboren kinderen geen of heel weinig moeilijkheden. Men stelde wel vast dat sommige kinderen lichte problemen ontwikkelen op latere leeftijd. Centraal motorische en cerebrale problemen zijn de meest voorkomende.

De kans op centraal motorische stoornissen (=bewegingsstoornissen) ligt heel wat hoger bij kinderen met een laag geboortegewicht. 1 op 3 stoornissen wordt veroorzaakt door prematuriteit. De kans op een mentale handi-

cap bedraagt iets meer dan 1%. Ernstige problemen kan men opsporen voor de leeftijd van 2 jaar. Vanaf 12 maanden heeft men een vermoeden welke richting het uitgaat. Daarom is het belangrijk dat de diagnose tijdig wordt gesteld zodat de begeleiding snel kan worden gestart.

Leerproblemen manifesteren zich reeds in de kleuterklas of op de lagere school. Globaal scoren ex-prematuren lager op intelligentietesten. Men onderscheidt verschillen tussen de verbale vaardigheden (taal en woordenschat) en het ruimtelijk inzicht.

De onderzoeksresultaten spreken mekaar soms tegen. Taal wordt méér beïnvloed door sociale omgevingsfactoren dan door de gevolgen van prematuriteit. Prematuren blijken wel iets minder vaardig in hun bewegingscoördinatie dan op tijd geboren kinderen.

Studies geven aan dat er gedragproblemen voorkomen, zoals druk gedrag, concentratieproblemen, niet luisteren, angst, uitdagen en depressie. Er is echter geen eenduidigheid. Het onderzoek baseert zich op vragenlijsten ingevuld door de ouders zelf. Ouders van prematuur geboren kinderen blijken de lijsten anders in te vullen dan ouders van op tijd geboren kinderen.

Bij de onderzoeken werd vroeger vooral rekening gehouden met het geboortegewicht, het aantal dagen zuurstof en het aantal zwangerschapsweken.

INHOUD pag

Voor eens en altijd prematuur?	1-2
Een briefje van Patsy Sörensen	2
Hallo bondgenoten	3
Schenking Kiwanis Aartselaar	4
Inschrijving nieuwsbrief	4

AGENDA

**Volgende Info-avond:
22 oktober 2002**

Redactiemedewerkers:
Els, François
Lay-out: Wilfried, François
Eindredactie: François

De gezinssituatie, het aanbod en de stimulatie, de ouders en hun voorgeschiedenis bepalen echter veel meer de ontwikkeling van een kind dan zijn prematuriteit.

Daarom verdient onderzoek naar de invloed van de omgevingsfactoren als oorzaak van stoornissen of aandoeeningen meer aandacht. Wat zijn bijvoorbeeld de gevolgen voor een kind met stoornissen dat beter dan gemiddeld scoort in een wijkschooltje als het er veel aandacht krijgt, vergeleken met een kind met lichte gedragstoornissen in een grote stadsschool? Welk kind heeft de meeste kans op slagen? Daarover geven de studies weinig uitsluit.

Een andere vraag is hoe we de gevolgen van prematuriteit zo beperkt mogelijk kunnen houden? Hebben stimulatieprogramma's op de neonatale diensten of thuis tijdens de eerste levensjaren een belangrijke invloed?

Vroeger ging men er van uit dat premature baby's een stukje moederschootervaring misten. Men dacht dat ze te weinig werden gestimuleerd. Daarom namen de verpleegkundigen van de prematurenafdeling de taak op zich om baby's te stimuleren op het vlak van kijken, voelen, horen en bewegen. Vandaag kijkt men daar anders tegenaan. Prematuren worden al te veel spontaan gestimuleerd door de ziekenhuisomgeving. Stimulatie moet worden afgeremd om het kind te beschermen.

De "ouder en kind programma's" die op de markt verkrijgbaar zijn, bevatten tips en oefeningen. Een effectieve manier tot contactname is die waarbij het initiatief aan het kind wordt gelaten en waarbij de ouder vooral probeert in te spelen op de signalen van het kind. Het is van belang om het kind zelf de gelegenheid te bieden om dingen te ontdekken. Dit verhoogt het zelfvertrouwen en motiveert het kind om nieuwe dingen uit te proberen. Het kind wordt veerkrachtiger en geraakt meer

geïnteresseerd. Het gaat meer zelf op zoek naar antwoorden.

Vanaf 2 jaar hebben kinderen baat bij spelletjes die taal, verstandelijke ontwikkeling en motoriek bevorderen. Van belang is de manier waarop de leerstof wordt aangeboden. Het kind moet leren door uitlokking. Dat maakt de ouder-kind relatie plezierig.

Algemeen wordt gesteld dat het actief stimuleren door veel te praten en voorwerpen te tonen, effect heeft op de late ontwikkeling. Ouders van prematuur geborenen zijn doorgaans meer interactief dan ouders van op tijd geboren kinderen. Men neemt aan dat er een verband is tussen de intensiteit en de aandacht van het kind. Bij prematuren liggen de grenzen van een sterke en een zwakke prikkeling dicht bij elkaar. De gevolgen van de overstimulatie weerspiegelen zich niet op het vlak van aandacht en concentratie maar wel op het vlak van sociaal emotionele ontwikkeling. Daardoor wordt het zelfbeeld en het zelfvertrouwen, de motivatie, de veerkracht en de weerbaarheid van een kind verbeterd.

Het COS (Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen) volgt kinderen tot ze 2 jaar oud zijn. Als er op

latere leeftijd problemen worden vastgesteld, is het belangrijk om het COS opnieuw te contacteren. Daardoor krijgt het COS immers zicht op de lange termijnevolentie.

Enkele interessante boeken met algemene informatie rond ontwikkelingsstimulatie bij jonge kinderen:

- Plezier voor twee: een activiteitenprogramma voor baby's en dreumesen; Wolters, R. (1995) - uitgeverij: Baarn : Intro
- Oei, ik groei! Acht sprongen in de mentale ontwikkeling van je baby. Van de rijt, H. & Plooi, F. (1992) - uitgeverij: Ede/Antwerpen: Zomer & Keuning.
- Inspelen op baby's en peuters: ontwikkelingsspelletjes. Riksen-Walraven, J.M.A. (1981) - uitgeverij: Houten/Zaventem: Bohn Stafleu Van Loghum

Ouders die behoefte hebben aan emotionele ondersteuning kunnen

24/24 terecht bij het VVOC
(vereniging voor ouders van couveusekinderen).

Anita Verhille tel: 016/22.44.43

Een briefje van Patsy Sörensen

Dag iedereen,

Julleke wordt bijna zes, spreekt voor zes, is actief voor zes, is wakker voor zes en gaat niet slapen voor zes. Ooit, bijna zes jaar geleden, is ze op 25 weken geboren en woog ze minder dan zes keer 150 gram. Dat is niet veel. Maar voor Julleke was dat genoeg, ze kon niet langer wachten.

Wie is nu Julleke? Een pittig meisje, dochter van Joke en kleindochter van Lou die alletwee bij Payoke werken. Zij is een wonder van levenskracht! Door de goede zorgen, ondermeer die van de afdeling neonatologie van het Universitair Ziekenhuis van Antwerpen, van haar familie en natuurlijk in het bijzonder van haar mama, is Julleke een ster-actrice in elk gezelschap.

Is Julleke een wonderkind? Er zijn gelukkig heel wat Jullekes. Eén ervan was mijn nicht, ooit 500 gram en nu een mollige van 53 jaar. Ze heeft ondertussen twee volwassen zonen. Wonderen bestonden vroeger, maar nu krijgen die haantjes-de-voorste die per se vroeg willen geboren worden, meer kansen. Althans in België.

Sinds geruime tijd reis ik in het kader van mijn job regelmatig naar de Balkan. In Albanië bijvoorbeeld heb ik een plaatselijk hospitaal bezocht waar ook veel kindjes hun geboorte zouden kunnen overleven. Maar geloof me, wees blij dat we in België leven en dat hier de bijzondere middelen voorhanden zijn, en mensen die dat appreciëren en die op tijd en stond een hart onder de riem steken van diegenen die vechten voor het leven van die kindjes die zo vlug van het leven willen genieten. Ze zijn achteraf actief voor zes, willen spelen voor zes uur 's ochtends en niet ophouden voor zes uur 's avonds.

Aan alle Jullekes, veel geluk.
Patsy Sörensen

Hallo bondgenoten,

Ja, wij zijn bondgenoten in de strijd.

Een strijd kan je het echt wel noemen! Voor jullie... voor mij...

Véél te vroeg werden op 30 september 2000 mijn dochttertjes Carrie en Chindra geboren. Een dikke pluim en veel dank voor de dienst Neonatologie die vliegensvlug de nodige eerste hulp gaf. Ik was zes maand en 4 dagen zwanger. Carrie kwam "normaal" met een gewicht van 1,370 kg. en Chindra werd in allerijl met een keizersnede geboren met een gewicht van 1,450 kg.

Ik beviel te Sint-Niklaas maar ik werd 's avonds overgebracht naar het UZA, omdat Carrie héél ziek was...

Ik was alleen. Mijn echtgenoot kon ik op dat moment niet bereiken. Anderhalve dag later overleed m'n dochter in m'n armen. Ik was overmand van verdriet, ik gaf haar in handen van onze Hemelse Vader...

Ik had ondertussen ook begrepen dat mijn familie, enkele personen uitgezonderd, me aan mijn lot overliet omdat ik nog een tweeling had met mijn echtgenoot, die, volgens hen, niet voldeed. Des te meer was ik nu aangewezen op mezelf, mijn echtgenoot liet ons (ik, mijn zoon Nello en Chindra) gewoon achter. De strijd kon beginnen.

Gelukkig waren de mensen van de dienst Neonatologie, alsook de therapeutes daar, heel lief en vol medeleven. Ze zeiden me dat Chindra het wel vrij goed deed. Met de nodige ups en downs werd ze beter en werd ze op mijn verjaardag, 9 november, overgebracht naar Sint-Niklaas. Daar verbleef ze nog tot 22 december. Met Kerst was ze thuis.

Nu moest ik het doen... De schrik zat er goed in... Carrie was immers gestorven en in mijn gedachten zou Chindra volgen. Zegt het spreekwoord niet dat een tweeling samen wil zijn? Ik plaatste haar bedje een paar meter van het mijne en schafte me babyfoons aan met de nieuwste snuffjes. Radio of CD werd verboden. Ik moest ten allen tijde controle hebben!

Tot overmaat van ramp deed Chindra veel alarmen. Bezoek uitnodigen was uit den boze want Chindra kon tegen geen drukte. Zelfs als Nello wat veel lawaai maakte werd ze te moe en had ze problemen. Tussendoor werd ze regelmatig opgenomen met problemen met de luchtwegen. Met vallen en opstaan, telkens opnieuw, tot ze in mei van dit jaar op een nacht lijkbleek werd en slap. Er zat geen leven in. Ik heb ze dan twee maal gereanimeerd en direct de nodige maatregelen getroffen. Er waren allerlei onderzoeken nodig, die wezen uit dat we van een respiratoire naar een cardio-respiratoire monitor moesten overgaan.

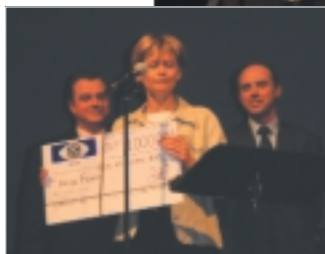
Na veel schrik en leed mocht ze het ziekenhuis verlaten. De nieuwe monitor maakte allerlei geluiden en als ik met Chindra ergens kwam, deden de mensen alsof ze iets heel ernstig had. Ik wou het uitschreeuwen: "Mijn kind is normaal!" Ik vind ieder kind normaal, hoe het ook is, dan moet een ander persoon dat ook vinden, dacht ik. Zo ging het nog enkele maanden door, de maatschappelijk werkster belde me regelmatig op met bemoedigende woorden, waarvoor ik zeer dankbaar ben. We spraken af om af te bouwen, maar dat ging te moeilijk. Ik voelde me té verantwoordelijk. Mij kind moest leven en ik wou absoluut niet 'verantwoordelijk' zijn voor haar dood..., dus nodigde de behandelende arts me uit toen Chindra ongeveer 13 à 14 maanden was en zei dat ik moest afbouwen met het monitoren. En het liefst drastisch. Ik heb door mijn vertrouwen in hem de knoop doorgehakt. Het was moeilijk, maar het moest er eens van komen...

Chindra wordt nog regelmatig opgenomen in het ziekenhuis, met longproblemen, etc. Het groeit er wel uit, maar telkens opnieuw word ik verleid om terug te beginnen monitoren wanneer ze zuurstof nodig heeft. Mijn vertrouwen in de behandelende arts en mijn geloof, geven me de kracht om "monitor-vrij" door te gaan.

Telkens ik in het UZA kom, denk ik aan de mensen van de dienst Neonatologie; wanneer Chindra mee kan gaan, laat ik haar zeker eens bewonderen aan deze mensen, zij die haar leven hebben gered. Ik ben er hen eeuwig dankbaar voor...

Saskia Heuninckx

Kiwanis Aartselaar halen € 25.000 op via muntkokers!!

In september vorig jaar besloten de Kiwanis van Aartselaar om een inzamelactie te organiseren van Europese munten die door de invoering van de Euro waardeloos zouden worden. Men nam aan dat nog heel wat Antwerpenaren wisselgeld in huis zouden hebben als restant van een reis. De Kiwanis hoopten 5000 euro op te halen via kokers die ze op de toonbank van bereidwillige handelaars plaatsten in Aartselaar en omgeving. Dat bedrag zou integraal naar het Alice Fonds gaan.

Bij de overhandiging van de cheque medio maart bleek dat het streefdoel vijfvoudig werd gehaald. De Kiwanis zamelden liefst 25000 euro in! Dat staat voor een paar ton muntjes en ontzettend veel sjouw- en telwerk. De Kiwanis hebben daarenboven geen moeite gespaard om de overhandiging van dit bedrag aan het Alice Fonds luisterrijk te vieren met een optreden van de Boom Big Band, Tess en Gene Summer.

Voor een organisatie als het Alice Fonds is een schenking van een dergelijke omvang een unicum. Het laat toe om een aantal nieuwe toestellen aan te schaffen en zo verschillende gezinnen te helpen om hun kinderen thuis te verzorgen.

De leden van het Fonds zijn de Kiwanis van Aartselaar dan ook bijzonder erkentelijk en hopen ook in de toekomst nog op hun steun te mogen rekenen.

C
O
N
T
A
C
T

A
D
R
E
S
S
E
N

Els Mattheeussen
Antwerpsestraat 118 - 2850 Boom
Tel: 03/666 22 26

Joke Wijnants
Lisperstraat 68 - 2500 Lier
Tel: 0496/531.613

Voortaan is de nieuwsbrief gratis!

*Wie hem thuisgestuurd wil krijgen, moet wel inschrijven.
Gebruik daarvoor het inschrijvingsstrookje achteraan deze brief
of mail ons.*

*Stortingingen zijn steeds welkom op
rekeningnummer:*

419-0129951-96

INSCHRIJVINGSTROOK

Ja, ik wens de nieuwsbrief van het Alice Fonds in 2002 te ontvangen.

Stuur de brief aan dit adres:

Voornaam en naam .....

Straat en nummer .....

Postcode en gemeente .....

Stuur deze strook naar Els Mattheeussen, Antwerpsestraat 118 - 2850 Boom

